

Vážení spoluobčané,

letošní zima je opět taková šedivá, bez bílého sněhu a bez sluníčka. Sníh se objevil pouze na jeden víkend a malé děti ho mohly vidět na vlastní oči. A několik dnů trvající mrazy umožnily bruslení na blízkých rybnících.

Zpestřením tohoto neutěšeného období bylo slavnostní zahájení 25. ročníku Tříkrálové sbírky, kdy na náměstí přijeli tři králové na voze taženém koňmi a k tomu proběhlo vystoupení pěveckého sboru Poupata.

Na začátku ledna byly slavnostně otevřeny zrekonstruované přízemní prostory sokolovny a odehrály se zde i první zápasy 3. ligy stolního tenisu, ve kterých domácí zvítězili. Věříme, že se jim zde bude i nadále dařit. Uvolněné prostory v prvním patře budou po drobných opravách k dispozici zájemcům o tělovýchovnou činnost.

Jakmile nám to teploty umožní, dojde na Lipkách k opravě povrchu vycházkové cesty po hrázi a k úpravě rekreačních prostor pro letní sezónu. Podařilo se nám sehnat další dotaci na již 3. etapu revitalizace sportovního areálu Lipky, tentokrát na rekonstrukci kiosku. Měl by se stát moderním zázemím nejen pro

vodáky a blízké tábořiště. Aby nebyla omezena letošní letní sezóna, bude stavba zahájena až na podzim a přes zimu bude kiosek zrekonstruován, stejně tak zázemí a klubovna tenisu. Bude rovněž vybudováno nové multifunkční hřiště. V této souvislosti plánujeme vypsát výběrové řízení na pronájem stávajícího kiosku a tábořiště na období květen–září 2026.

V lednu byla se společností LS Nýrsko podepsána smlouva o dílo na vybudování kanalizace a centrální ČOV v obci Veřechov, kde stavba započne v březnu. Po vypracování přesného harmonogramu proběhne v obci informační schůzka o termínech a možnostech napojení domácího odpadu.

Po dokončení revitalizace Blatenského sídliště v jarních měsících se naše pozornost přesune k sídlišti Jiráskova. Tady se dokončuje projektová dokumentace a koncem letošního roku počítáme se zateplením prvního bytového domu. Některé plánované investiční akce se z technických a finančních důvodů časově posouvají. Výběrové řízení na realizaci rekonstrukce ulice Nábřežní vypíšeme až v polovině letošního roku s termínem zahájení v březnu 2027.

V naší lokalitě Březový potok jako každý rok proběhl protestní pochod proti úložišti jaderného odpadu. Situace kolem

úložiště je stále nejasná a postoj současné vlády k tomuto tématu zatím neznáme. Chceme být stále aktivní a dávat najevo svůj nesouhlas. Co se energetiky a především alternativních zdrojů týče: pokud budou místní podmínky vyhodnoceny jako vhodné pro výstavbu větrné elektrárny, pak by mělo smysl uspořádat referendum. Nyní ještě čekáme na zprávu od odboru životního prostředí Krajského úřadu Plzeňského kraje. O dalším vývoji vás budeme postupně informovat.

Ohledně výstavby Domova pro seniory pravidelně kontaktujeme společnost Penta a žádáme aktuální informace. Podle posledních zpráv dobíhá revize projektové dokumentace, kterou společnost Penta odkoupila od společnosti SeneCura. Výhodou je, že tato projektová dokumentace má již stavební povolení. A společnost Penta nám opakovaně potvrdila svůj zájem v Horažďovicích Domov pro seniory stavět. O dalším vývoji vás budeme rovněž postupně informovat.

Přejeme klidné zimní dny bez nemocí a úrazů a zveme vás v sobotu 7. února na akci Dobová masopustní zabijačka, která se bude konat stylově u masných krámů.

- Ing. Michael Forman, starosta
- Ing. Hana Kalná, místostarostka

Milan Nakonečný

Při pátrání po významných osobnostech, které navštěvovaly ZŠ Komenského, jsme narazili na jméno Milan Nakonečný. Naprosto překvapivá skutečnost. Tento významný filozof, psycholog, historik, hermetik, vysokoškolský profesor, malíř opravdu pochází z Horažďovic? Další, tentokrát smutná informace, přišla začátkem prosince. Pan profesor Nakonečný zemřel. Jistě je vhodné připomenout našeho slavného rodáka.

Milan Nakonečný se narodil v Horažďovicích 8. února 1932. Antonín Nacházek, matčin otec, pracoval jako zámečnický na dráze v Předměstí. Pan profesor s láskou

a obdivem vzpomínal na svého otce, který formoval jeho názory a osobnost. Byl to ukrajinský nacionalistický důstojník, který se zapojil do války proti bolševikům a po propuštění ze zajetí opustil rodnou Halič a asi v roce 1920 přišel do Čech. Vystudoval práva a stal se advokátním koncipientem v Horažďovicích. Během druhé světové války zde dokonce asi rok vedl advokátní praxi. S manželkou a synem se postupně přestěhoval za advokátní praxi do Třeboně, Českých Budějovic a roku 1947 do Tábora. V Táboře žil Milan Nakonečný s manželkou a synem. Celý život se tam vracel a v 93 letech, 4. prosince 2025, tam i zemřel.

V roce 1958 vystudoval pedagogiku a psychologii na Vysoké škole

pedagogické v Praze a v roce 1967 klinikou psychologií na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. Pracoval jako dětský psychodiagnostik ve Vodňanech, jako vysokoškolský pedagog na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. Vždy byl hrdý na to, že odmítl vstoupit do KSČ a nikdy nebyl členem žádné politické strany. Nevěřil Dubčekovi ani tomu, že Rusové u nás koncem 60. let nezasáhnou. Z politických důvodů byl začátkem 70. let propuštěn a pak pracoval mimo jiné v ústavu pro mentálně postižené děti a v manželské poradně v Českých Budějovicích, v Nymburce přednášel psychologii železničářům a učil na Střední pedagogické škole v Soběslavi. Po Sametové revoluci, během které se zapojil do činnosti Občanského

✂

Historie domů v Horažďovicích v letech 1600–1800, vnitřní město

Radnice – 11. část

Významnější stavební práce na radnici probíhaly v roce 1830. V jedné z radních místností byl prkny ze spodní strany zatlučen původní trámový strop a omítnutý na rákos. Práce tehdy prováděl zednický mistr Václav Polena. Podezdívání dřevěných stropů plnilo kromě tepelné izolace také funkci protipožární. Ve stejné době se zde stavěl také „nový strop, který spadlý jest v jednom pokoji na rathause,“ pod dohledem tesařského mistra Filipa Vaněčka. K dalším stavením úpravám došlo v roce 1835, tehdy se kompletně opravovala jedna z místností. Zde se nejprve vyřezávala stará dřevěná příčka, současně s ní se vybourávala i kamenná futra vedoucí do depozitáře. Příčka i nové kamenné ostění dveří se stavěly znovu. Vykopávala se také stará cihelná dlažba, kterou nahradila dřevěná podlaha z falcovaných prken. Současně s touto realizací došlo k osazení dvou nových oken, do kterých bylo použito 20 tabulí skla. Nakonec dodal nejmenovaný hrnčíř nová „kamna mramorové barvy i s postavením“. Celou zakázku měl na starosti zednický mistr Josef Kouba.

Z interiéru se do dnešních dnů zřejmě nedochovaly žádné fotografie, které by nám ukázaly vnitřní dispozici jednotlivých místností. Jistou náhradou pro nás mohou být soupisy vybavení radnice. Těch se zachovalo několik z druhé poloviny 19. století. Část z tohoto vybavení se dostala později do sbírek Městského muzea v Horažďovicích. V soupisu z roku 1878 se dozvídáme, že na stěnách hlavní místnosti viselo několik obrazů. V rámu s rozbitým sklem se nacházelo vyobrazení katafalku císaře Františka I. Rakouského. Mezi dalšími obrazy jsou uvedeny portréty arcivévody Štěpána a císaře Františka Josefa I. Vzhledem k tomu, že byly obrazy zasklené, mohlo se jednat o litografie na papíře, které byly na poškození náchylnější. Z vyjmenovaných položek následuje „starý obraz matky Boží za sklem“. Nacházely se zde také sochařské práce, respektive portréty v sádře zpodobňující Františka Josefa I. a jeho manželku císařovnu Alžbětu Bavorskou. Mezi jednotlivými kusy nábytku figuruje „stará almárka se zamřížovanými dvířky, v ní pečetidlo s městským znakem“, ve zdi byla vsazena dvoukřídlá almara na písemnosti a v ní „mosazné pečetidlo s městským znakem k barevnému pečetění v plechové krabici a malé stříbrné pečetidlo s městským znakem“. Samotná pečetidla byla později předána do městského muzea, nakonec se ale stala součástí archivního fondu města Horažďovic, uloženého v Okresním archivu v Klatovech. Místnost radnice doplňoval dubový leštěný psací stůl a skříň

v perlově bílé barvě. Zajímavou položku představuje černá leštěná truhlička k volbě s černými a bílými kuličkami, při volbě tak bílé kuličky znamenaly souhlas a černé nesouhlas. Z vybavení místnosti nechybí další psací stůl z olšového dřeva nebo černá leštěná židle s iniciálami B. R. Dále se zde nacházelo 12 černých lesklých židlí (seslí), 5 starých židlí potažených kůží, velký kulatý stůl, malý dřevěný krucifix k přísaze, svíčky, mosazné svícny, chatrné plechové svícny, nůžky, pravítko, posejpatka, kalamáře a smeták. Mezi pomocnými knihami písaře v příruční knihovně se uvádí česko-německý slovník od Josefa Franty Šumavského, všeobecný občanský zákoník, jiný zákoník od Adolfa von Obentrauta a „jednatelství pro obecni přednosti od Maierhofra“. Nacházela se zde rovněž „znamenací železka s městským znakem“ pro označení pokáceného dřeva v městských lesích. Mezi další rozmanité vybavení kanceláře náležely tehdy: plechová půlmírka, pouta s řetězy a zámky, kruhy bez řetězu a pout, 8 archů katastrálních map, podobizna písaře

fóra, se na čas vrátil na Filozofickou fakultu UK, kde vedl katedru andragogiky. Vyučoval i na Teologické fakultě Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích.

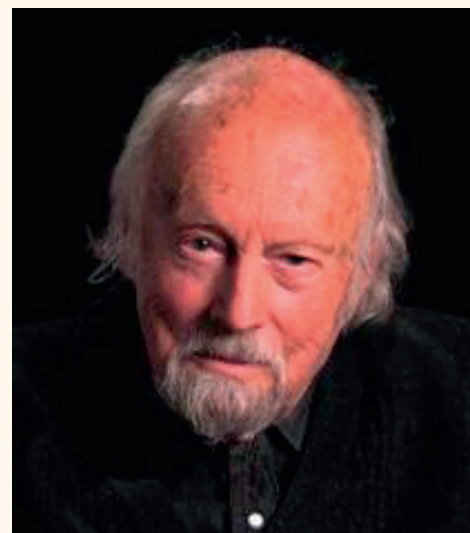
Pan profesor Nakonečný se zabýval obecnou i sociální psychologií, jejich vývojem a různými směry. Napsal desítky publikací, které tvoří základ naší psychologické literatury a jsou opakovaně vydávány. Byl předním znalcem hermetismu, od antiky se rozvíjejícího filozofického směru a zároveň ezoteriky stojící mimo náboženství.

Vedle celoživotního zájmu o psychologii se profesor Nakonečný zajímal o umění. Už za studií například spolu se Zdeňkem Svěrákem a Ladislavem Smoljarkem několikrát vydal cyklostylem šířený

časopis Hřibě. Později se zaměřil na výtvarné umění. Svoje obrazy i vystavoval.

Pan profesor Nakonečný měl velmi silně vyvinutý cit pro sociální nespravedlnost, v níž viděl zásadní problém západní kultury a zvláště křesťanství. Není proto divu, že jeho blízkým přítelem byl Ludvík Hess, zakladatel občanského sdružení Babybox, muž, díky němuž v českých babyboxech dostalo už 282 dětí druhou šanci na život. Muž, který zveřejnil informaci o úmrtí našeho významného rodáka.

• **Mgr. Blanka Štěrbová**

Zvěřiny, velká železná kasa, plechové váhy, v síni dva mosazné bubny a lavice. Po stěnách viselo 9 obrazů „československých výtečníků“ od kněze Josefa Ruperta Přecechtěla. Jednalo se o grafické tisky vydané v roce 1863. Jejich podobu ukazují na svém webu například sbírky Moravské galerie v Brně.

V síni vedle kanceláře se nacházela mapa městského lesa a rybníku, železná ruční kasa, nízká kontribučenská almara, malý stolek se šupletem a pečeti-dlem, velký psací stůl, plivátko, dřevěná psací tabulka k počítání peněz, police na písma, plechová lopatka na peníze a nová Wertheimská kasa. Ta pocházela z továrny na kasy a trezory, kterou založil ve Vídni Franz Freiherr von Wertheim v roce 1852. Ani depozitář nebyl bez zajímavostí. Nacházela se zde „železná depozitní kasa v zemi zadělaná, velká železná kasa, dřevěná chudá kasa zvaná špitálská pro kostel sv. Jana a kapli sv. Anny, dále truhlička modře barvená železná, kde se mimo jiné ukládalo stříbrné pečeti-dlo, 5 mosazných a jedno železné pečeti-dlo, zásobní klíč k té velké pěkné kase, jedna po Švédích nalezená ostruha, dva klíče od kostela sv. Petra a Pavla, klíč od bývalé staré brány, dalších 5 klíčů a dvě rychtářská práva“. Po zboření radnice byl do městského muzea převezzen také soubor

nábytku. Dnes je umístěn v expozici malého sálu a v arkádové chodbě. Mezi nimi se nachází skříň se širokou římsou, u které pocházejí výplně dvířek ještě z konce 16. století. Zajímavou položkou vybavení radnice jsou „věci ze střelnice“, zde se pravděpodobně myslí mechanický systém pro střelbu na cíl, popis zde uvádí: „jedna plotna na chytání kulí, jeden trojnásobný prostředek (terč o třech soustředných kružnicích), dva zámky k pelerum, dvě pera a dva přidržující háky od figur, jeden tah k zvonku, helma s bílým koňským ohonem pro ukazovače“ s poznámkou „v divadle“ dále „14 šroubků k svíčkám, od těch samých 6 šroubků při kostelních svíčkách“ (osvětlení). Jak z textu vyplývá, helma byla v době soupisu zapůjčena do místního ochotnického divadla. Z dalších místností radnice je zmíněna půda. Na věži byl umístěn zvon s poznámkou, že je půjčený do kaple sv. Anny. Kromě popisů dalších místností v radnici je uveden pivovar a jeho jednotlivé části jako „zadní sklep neb lednice, dolejší sklep, hvozd, přední humno a bývalá sudárna“.

Pokračování příště

• **MgA. Jindřich Šlechta**

- 01 V popisu vybavení radnice jsou uvedena i znamenací želízka s městským znakem. Ta jsou dnes uložena v městském muzeu.
- 02 Detail městského znaku na raznicích
- 03 Černá leštěná skříňka s černými a bílými kuličkami k volbě uvedená v soupisu se nedochovala. Podobná se ale pro představu nachází ve sbírkách německého města Wiesenbrunn.
- 04 Do městského muzea se z radnice dostal soubor nábytku, dnes umístěný v malém zámeckém sále
- 05 K výrobě bohatě vyřezávané skříňě z 19. století byly použity výplně dvířek s figurální výzdobou z konce 16. století.

